

EBA/GL/2015/10

22.09.2015

Насоки

относно методите за изчисление на вноски в схеми за
гарантиране на депозитите

	Дата
<u>Оригинал:</u>	
➤ 0	22.09.2015 г.
<u>Коригирани:</u> точка 58 и Приложение 1 (точка 21)	
➤ C1	13.06.2016 г.

Насоки на ЕБО относно методите за изчисление на вноски в схеми за гарантиране на депозитите

Статут на насоките

1. Този документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на ЕБО за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как правото на Съюза следва да се прилага в дадена област. Компетентните органи, както са дефинирани в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорни процеси), включително когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за докладване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, най-късно до 22.11.2015 компетентните органи са длъжни да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват тези насоки, в противен случай — за причините за неспазване. При липса на уведомление в този срок ЕБО счита, че компетентните органи не спазват изискването за докладване. Уведомленията трябва да се изпратят чрез подаване на формата, намираща се на уебсайта на ЕБО, на адрес compliance@eba.europa.eu, като се посочи референтен номер 'EBA/GL/2015/10'. Уведомленията следва да се подават от лица, оправомощени да докладват за наличието на съответствие от името на техните компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването трябва също да се докладва пред ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3.

Дял I — Предмет, обхват и определения

Предмет

5. Новата Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (Директива 2014/49/ЕС), представляваща преработка на Директива 94/19/ЕО и нейните последващи изменения, беше публикувана в Официален вестник на 12 юни 2014¹. Директива 2014/49/ЕС хармонизира механизмите за финансиране на схемите за гарантиране на депозити (СГД) и разпорежда събирането на рисково-базирани вноски. В съответствие с член 13 от Директива 2014/49/ЕС вноските в СГД се основават на размера на гарантираните депозити и на степента на риска, поет от съответните членове. СГД могат да разработят собствени методи за изчисление на рисково-базирани вноски на своите членове. Всеки метод се одобрява от компетентния орган в сътрудничество с определения орган. ЕБО бива информиран за одобрените методи.
6. В член 13, параграф 2 от Директива 2014/49/ЕС се постановява, че изчисляването на вноските се извършва пропорционално на риска на членовете и в него се отразяват по подходящ начин рисковите профили на различните бизнес модели. Тези методи може също да вземат предвид активите по баланса и рискови показатели като капиталова адекватност, качество на активите и ликвидност.
7. Настоящите насоки изпълняват мандата, възложен на ЕБО съгласно член 13, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС, да издава насоки за определяне на методите за изчисление на вноските в СГД, и по-специално, че тези насоки следва да включват формула за изчисление, конкретни показатели, рискови категории за членовете, прагове за рисковите тегла, установени за конкретните рискови категории, и други необходими елементи.
8. Насоките определят целите и принципите, обуславящи схемите за вноски в СГД. Те дават също указания относно специфични елементи, които следва да се вземат предвид при разработването и оценяването на методите за изчисление на рисково-базирани вноски, като отчитат подходящо характеристиките на националните банкови сектори и бизнес модели на институциите — членки на схемата.

Определения

9. В допълнение към определенията, установени в член 2 от Директива 2014/49/ЕС, за целите на настоящите насоки се прилагат следните определения:

¹ Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014, стр. 149–178.).

- а) „схема за вноски в СГД“ означава споразумението за финансиране на СГД, което има правото да набира от институциите членки, както предварителни вноски, така и извънредните последващи вноски;
- б) „метод за изчисление“ означава метода за изчисление на вноски от институциите — членки в СГД;
- в) „институция членка“ означава кредитна институция, както е определена в точка (1) от член 4, параграф 1 на Регламент (ЕС) № 575/2013², свързана с конкретна СГД;
- г) „годишно целево равнище“ означава размера на вноските, които СГД планира да събере през дадена година от своите институции членки;
- д) „ПНПО“ означава процеса на надзорен преглед и оценка, както е определен в член 97 от Директива 2013/36/ЕС³ и допълнително разяснен в насоките на ЕБО относно общите процедури и методологии за ПНПО, разработени в съответствие с член 107 от Директива 2013/36/ЕС.

Съкращения:

- а) СГД — схема за гарантиране на депозити;
- б) ИЗС — институционална защитна схема.

Обхват и ниво на приложение

10. Настоящите насоки са предназначени за компетентните органи и за определените органи, както са дефинирани съответно в член 2, параграфи 1, 17 и 18 от Директива 2014/49/ЕС.
11. Компетентните органи и определените органи следва да гарантират, че насоките се прилагат от СГД при разработването на методи за изчисление на рисково-базирани вноски от членовете на СГД и се използват при одобряването на тези методи за изчисление в съответствие с член 13, параграф 2 от Директива 2014/49/ЕС.
12. В случаите, когато компетентните органи или определените органи отговарят за разработването на метода за изчисление, те следва да прилагат разпоредбите на настоящите насоки.
13. Методите за изчисление следва да са приложими както за предварителните вноски, така и за извънредните последващи вноски. Последващите вноски следва да се изчисляват въз основата на категоризиране на риска, което е същото като приложеното за целта на последните годишни предварителни вноски.

² Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните фирми и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013, стр. 1).

³ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО, ОJ L 176, 27.6.2013, стр. 338.

14. Схемите за гарантиране на депозитите следва да поискат одобрение от компетентните органи преди първоначалното прилагане на метод за изчисление. СГД следва да получават подновяване на одобрението на компетентните органи с честота по преценка на компетентните органи и във всички случаи преди въвеждането на съществени промени във вече одобрен метод за изчисление. За несъществените промени следва ежегодно да се уведомяват компетентните органи.
15. Съгласно член 15, параграф 1 от Директива 2014/49/ЕС държавите членки следва да проверяват дали клоновете, създадени на тяхна територия от кредитна институция, чието главно управление се намира извън Съюза, имат защита, равностойна на предвидената в Директива 2014/49/ЕС. Ако защитата не е равностойна, при спазване на член 47, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС, държавите членки могат да предвидят, че тези клонове трябва да се присъединят към СГД, извършващи дейност в рамките на териториите на държавите членки. Във всички случаи СГД са обвързани със задължението да набират рисково-базираните вноски от своите членове съгласно членове 10 и 13 от Директива 2014/49/ЕС.
16. Съгласно член 47 от Директива 2013/36/ЕС, пруденциалните изисквания и надзорното третиране на клонове на кредитни институции от трети държави попадат под правомощията на държавите членки. Много от показателите за корекция на риска, предвидени в настоящите насоки, не са приложими за тези клонове и затова е подходящо да се остави на държавите членки правомощието да определят корекцията на риска за тях по начин, който съответства на третирането на тези клонове съгласно националното законодателство. Следователно, клоновете на кредитни институции от трета държава не следва да попадат в обхвата на тези насоки.

Дял II — Насоки за разработване на методи за изчисление на вноски в СГД

Част I — Цели на схемите за вноски в СГД

17. Схемите за вноски следва:

- а) да гарантират, че разходите за финансиране на СГД се поемат принципно от самите кредитни институции и че финансовият капацитет на СГД е пропорционален на техните задължения;
- б) да гарантират, че целевото равнище се постига в рамките на преходния период, посочен в член 10 от Директива 2014/49/ЕС;
- в) да подпомогнат намаляването на стимулите за прекомерно поемане на риск от институциите членки, като набират по-високи вноски от по-рисковите институции;

това следва също така да гарантира, че проблемните институциите са внесли подходящи по размер вноски предварително.

Част II — Принципи за разработването на методи за изчисление

18. При разработването или одобряването на методите за изчисление на вноските в СГД, СГД, компетентните органи и определените органи следва да спазват принципите, изброени в следните точки.

Принцип 1: методите за изчисление следва, доколкото е възможно, да отразяват увеличения ангажимент, поет от СГД в резултат от участието на даден член.

19. Вноските на всяка институция членка следва, доколкото е възможно, да отразяват:

- вероятността от неизпълнение на задължения на институцията (т.е. ако институцията е проблемна или има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 32 от Директива 2014/59/ЕС⁴ за възстановяването и реструктурирането на кредитни институции и инвестиционни посредници (Директива 2014/59/ЕС);
- потенциалните загуби, произтичащи от намеса на СГД, на нетна база, след потенциално възстановяване от масата на несъстоятелността на проблемната институция.

Принцип 2: методите за изчисление следва да са съобразени с преходния период, предвиден в Директива 2014/49/ЕС

20. Преходният период за целевото равнище, предвиден в член 10, параграф 2 от Директива 2014/49/ЕС, не следва да надвишава 10 години. Той може да бъде удължен с 4 години, ако е имало натрупани изплащания, надвишаващи 0,8% от гарантираните депозити. В рамките на този период вноските следва да се разпределят възможно най-равномерно във времето, докато се достигне целевото равнище, но след като се вземат предвид фазата на бизнес цикъла и процикличното въздействие, което вноските може да имат върху финансовата позиция на институциите членки.

21. Във всички случаи Директива 2014/49/ЕС не възпрепятства държавите членки да определят по-високо целево равнище или да предвидят СГД да отправят искания към институциите членки за предварителни вноски дори след достигането на целевото равнище с оглед изпълнение на целта, посочена в точка 17, буква в).

⁴ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници, ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190–348.

Принцип 3: стимулите, предоставени чрез вноските в СГД, следва да съответстват на пруденциалните изисквания

22. За да се намали моралният риск, стимулите, предоставени чрез схемите за вноски в СГД, следва да са съобразени с пруденциалните изисквания (т.е. изискванията за капитал и ликвидност да отразяват риска на институцията членка).
23. По-конкретно, ако методите за изчисление се разработват и калибрират по статистически и иконометрични методи, резултатът по отношение на риска за институциите членки следва да съответства на пруденциалните изисквания, приложими за институциите.

Принцип 4: методите за изчисление следва да отчитат специфичните особености на банковия сектор и да са съвместими с регулаторния режим и със счетоводните и отчетни практики в държавата членка, в която е създадена СГД.

24. Методите за изчисление следва да са подходящи за структурата на банковия сектор в държавата членка. Поради това СГД в държави членки с голям брой разнородни институции следва да разработят по-усъвършенствани методи за изчисление, прилагайки достатъчно голям брой рискови категории (или диференциран подход), за да може правилно да се разграничават институциите според рисковия им профил. Схеми за гарантиране на депозити в държави членки с по-еднороден банков сектор следва да използват по-опростени методи за изчисление. Във всички случаи рисковите показатели, избрани за метода за изчисление, следва да позволят на СГД да отразяват подходящо разликите в рисковия профил на институциите, отчитайки техния бизнес модел.

Принцип 5: правилата за изчисление на вноските следва да са обективни и прозрачни

25. Системите за рискови-базирани вноски следва да са обективни и да гарантират, че депозитни институции със сходни характеристики (по-специално по отношение на риска, системното значение и бизнес модела) се категоризират по сходен начин.
26. Схемите за вноски в СГД следва да са прозрачни, разбираеми и добре разяснени. Основата и критериите, използвани за изчисление на вноските, следва най-малкото да са прозрачни за институциите членки. Прозрачността помага на институциите членки да разберат целта на прилагането на рисково-базирани вноски и прави схемата предсказуема за тях.

Принцип 6: необходимите данни за изчисление на вноските не следва да водят до прекомерни допълнителни отчетни изисквания

27. За целите на изчислението на вноските СГД следва, доколкото е възможно, да ползват информацията, с която вече разполагат, или информацията, която компетентните органи са поискали от институциите членки като част от отчетните им задължения. Следва да се постигне баланс между изискването на информация, необходима за изчислението на вноските, и избягването на неоснователно обременяващи изисквания за информация от институциите членки.

28.Схемите за гарантиране на депозитите следва да изискват данни, които все още не се докладват регулярно само ако такава информация е необходима за определяне на риска, който институциите членки представляват за СГД.

29.В случаите, когато СГД не събира информация директно от институциите членки, а разчита на информацията, предоставена от компетентния орган, следва да съществуват нормативни разпоредби, или писмени споразумения, така че информацията, необходима за управление на вноските, да се събира и предава своевременно.

Принцип 7: поверителната информация следва да се защити

30.Схемите за гарантиране на депозитите следва да запазят поверителността на информацията, използвана за изчислението на вноските, която не се оповестява публично по друг начин. Схемите за гарантиране на депозитите обаче следва да оповестят публично поне описанието на метода за изчисление и параметрите на формулата за изчисление, включително рисковите показатели, но не непременно съответните им тегла. В същото време, резултатите от класификацията на риска и нейните компоненти за дадена институция членка се оповестяват на тази институция, но не и публично.

Принцип 8: методите за изчисление следва да съответстват на относимите исторически данни

31.Ако СГД има достъп до съответните исторически данни на финансови институции, тя следва да ги използва при калибрирането и повторното калибриране на параметрите на методите за изчисление. За целта историческите данни може да включват: (i) данни за неизпълнението на задължения на институциите и за събития, при които е имало вероятност институцията да стане проблемна, но неизпълнението на задължения е избягнато чрез действия на публичните органи или други събития, при които рисковете за СГД от институциите членки са се осъществили; и (ii) данни относно нивата на възстановяване на СГД от подобни събития.

32.В методите за изчисление следва да се внасят подходящи корекции в случаите, когато настъпват регулаторни или институционални промени (напр. промяна в минималните нива на регулаторните капиталови изисквания).

33.Преди преразглеждането на настоящите насоки през 2017 г., компетентните органи следва да сравнят резултатите от прилагането на методите за изчисление с оценката на риска, извършена съгласно ПНПО. Сравнението трябва да бъде цялостно (напр. с използване на извадки). Компетентните органи следва да информират ЕБО относно цялостния резултат и отбелязаните несъответствия.

Част III — Задължителни елементи в методите за изчисление

34. Основните елементи на всеки метод за изчисление на рисково-базирани вноски в СГД обхващат: (i) формула за изчисление; (ii) прагове за съвкупни рискови тегла; (iii) рискови категории и основни рискови показатели. Тези елементи са описани в точките по-долу.

Елемент 1. Формула за изчисление

35. Годишните вноски в СГД на отделните институции членки следва да се изчисляват по формулата, представена по-долу.

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Където:

C_i	=	годишна вноската от институцията членка 'i'
CR	=	ниво на вноската (еднаква за всички институции членки в рамките на дадена година)
ARW_i	=	съвкупно рисково тегло за институцията членка 'i'
CD_i	=	гарантирани депозити за институцията членка 'i'
μ	=	корекционен коефициент (еднакъв за всички институции за дадена година)

(a) Ниво на вноската (CR)

36. Нивото на вноската е процентът, който следва да се плати от институцията членка със съвкупно рисково тегло (ARW), равняващо се на 100% (т.е. ако се приеме, че няма диференциране на риска), за да се достигне годишното целево равнище. През първоначалния период калибрирането на нивото на вноската следва да осигури достигането на целевото равнище и възможно най-равномерното времево разпределение на годишните вноски.

37. Минималната стойност на годишното целево равнище се установява, като се раздели размерът финансови средства, които СГД остава да набере, за да достигне целевото равнище, на оставащия преходен период (изразен в години) за достигане на целевото равнище. Формулата обаче не накърнява правото на преценка, предоставено на държавите членки да предвидят продължаване на набирането на предварителни вноски в СГД дори след като е постигнато целевото равнище.

38. В съответствие с четвърта алинея от член 10, параграф 2 от Директива 2014/49/ЕС, при определяне на годишното целево равнище, СГД или определеният орган трябва да вземат предвид също фазата на бизнес цикъла и процикличното въздействие, което вноските могат да имат върху финансовата позиция на институциите членки. Цикличното коригиране, постигнато чрез увеличено или намалено годишно целево равнище, следва да се определи по начин, при който се избягва набирането на прекомерни вноски по

време на икономически спад и е възможно по-бързо натрупване на фонда на СГД при икономически растеж. Цикличната корекция следва да отчита анализа на риска, извършен от съответните определени макропруденциални органи, и да отразява настоящите икономически условия, както и средносрочните перспективи, тъй като продължаващите икономически затруднения не оправдават ниски вноски за неопределено време. Компетентните органи, одобрили собствен рисков-базиран метод съгласно член 13, параграф 2 от Директива 2014/49/ЕС, могат да изискат изменение на метода за изчисление с оглед да бъдат подходящо отразени промените в бизнес цикъла, настъпили след първоначалното одобрение на метода. Цикличната корекция може също да отчита очакваните промени в базата на гарантираните депозити.

39. Нивото на вноските следва да се определя от СГД годишно, като се раздели годишното целево равнище на размера на гарантираните депозити на всички институции членки.

40. В случаите, когато, след искане за извършване на вноски, данните, свързани с някои институции, е необходимо да бъдат актуализирани (напр. за да се коригират счетоводни грешки), СГД следва да може да отложи корекцията до следващото искане за извършване на вноски.

Каре 1 — Пример: ефект от промените в размера на гарантираните депозити (CD) върху целевото равнище, годишното целево равнище и нивото на вноските (CR)

Следната таблица представя промените в размера на гарантираните депозити в рамките на четири последователни години за всички институции членки, участващи в дадена СГД. Тя показва съответните целеви равнища за ресурсите на СГД, изчислени въз основата на текущия размер на гарантирани депозити.

Година	Гарантирани депозити (CD)(милиона евро)	Целево равнище (CD × 0,8%)(милиона евро)
Година 20X1	1 000 000	8 000
Година 20X2	1 200 000	9 600
Година 20X3	1 300 000	10 400
Година 20X4	1 100 000	8 800

За всяка година изчисляването на годишното целево равнище и нивото на вноските (CR) следва да се извършва, както е описано по-долу, като се приема следното:

- през Година 20X1 СГД започва да набира предварителни вноски от своите институции членки с цел постигане на целевото равнище в рамките на 10 години;
- вноските следва да бъдат разпределени възможно най-равномерно в рамките на 10 години; и
- всяка година вноските, набрани от СГД, се равняват на годишното целево равнище, определено за същата година.

Година 20X1

Годишно целево равнище₁ = $1/10 \times \text{Целево равнище} = 1/10 \times 8\,000 \text{ EUR} = 800 \text{ EUR}$

$CR_1 = \text{Годишно целево равнище}_1 / CD_1 = 800 \text{ EUR} / 1\,000\,000 \text{ EUR} = 0,00080 = 0,080\%$

В края на година 20X1 наличните ресурси на СГД наброяват 800 EUR.

Година 20X2

Годишно целево равнище₂ = $1/9 \times (\text{Целево равнище}_2 - \text{Ресурси вече налични на СГД}) = 1/9 \times (9\,600 \text{ EUR} - 800 \text{ EUR}) = 8\,800/9 \text{ EUR} = 978 \text{ EUR}$

$CR_2 = \text{Годишно целево равнище}_2 / CD_2 = 978 \text{ EUR} / 1\,200\,000 \text{ EUR} = 0,00081 = 0,081\%$

В края на година 20X2 наличните ресурси на СГД наброяват 1 778 EUR (= 800 EUR + 978 EUR)

Година 20X3

Годишно целево равнище₃ = $1/8 \times (\text{Целево равнище}_3 - \text{Ресурси вече налични на СГД}) = 1/8 \times (10\,400 \text{ EUR} - 1\,778 \text{ EUR}) = 8\,622 \text{ EUR} / 8 = 1\,078 \text{ EUR}$

$CR_3 = \text{Годишно целево равнище}_3 / CD_3 = 1\,078 \text{ EUR} / 1\,300\,000 \text{ EUR} = 0,00083 = 0,083\%$

В края на година 20X3 наличните ресурси на СГД наброяват 2,856 EUR (= 1 778 EUR + 1 078 EUR)

Година 20X4

Годишно целево равнище₄ = $1/7 \times (\text{Целево равнище}_4 - \text{Ресурси вече налични на СГД}) = 1/7 \times (8\,800 \text{ EUR} - 2\,856 \text{ EUR}) = 5\,944 \text{ EUR} / 7 = 849 \text{ EUR}$

$CR_4 = \text{Годишно целево равнище}_4 / CD_4 = 849 \text{ EUR} / 1\,100\,000 \text{ EUR} = 0,00077 = 0,077\%$

В края на година 20X3 наличните ресурси на СГД наброяват 3 705 EUR (= 2 856 EUR + 849 EUR)

(b) Съвкупно рисково тегло (ARW)

41. Съвкупното рисково тегло за институция членка 'i' (ARW_i) следва да се определя въз основа на съвкупната оценка за риска за тази институция (ARS_i).
42. ARS_i се изчислява, като се съберат оценките за риска за всички отделни показатели, коригирани съобразно съответното тегло на показателите. Два различни метода за изчисление на ARS_i и определяне на ARW_i за институцията членка въз основата на нейния ARS_i са методът на групиране и диференцираният метод, описани по-подробно в приложение 1. Схемите за гарантиране на депозити следва да изберат метод за изчисление, след като вземат предвид характеристиките на националния банков сектор и степента на разнородност между институциите.

(c) Коригиращ коефициент (μ)

43. Съгласно член 10, параграф 2 от Директива 2014/49/ЕС наличните финансови средства на СГД следва да достигнат поне целевото равнище, посочено в Директива 2014/49/ЕС, в рамките на 10 години. В съответствие с принципа, описан в точка 20, тези вноски следва да бъдат разпределени възможно най-равномерно във времето, докато се достигне

целевото равнище, но като се отчетат етапът на бизнес цикъла и процикличното въздействие на вноските върху финансовата позиция на институциите.

44. Ако размерът на годишните вноски от всички институции членки се основава само на CD_i , ARW_i и фиксираното ниво на вноските (CR), размерът на вноските през дадена година може да бъде по-висок или по-нисък от годишното целево равнище, определено за тази година. За да се компенсира това отклонение, следва да се използва коригиращ коефициент (μ). Коефициентът следва да коригира размера на общите вноски (C), за да се достигне годишното целево равнище, когато общите вноски биха били твърде високи или твърде ниски.

Каре 2 — Пример за приложение на формулата за изчисление

За пояснение, изчисленията в този пример се извършват за държава членка А през година 2X01. В тази държава членка има само три кредитни институции и една СГД, а общият размер на депозитите, гарантирани от СГД, възлиза на 1 500 000 EUR. Приемаме, че година 2X01 е първата година, в която СГД в държавата членка А започва да набира предварителни вноски от депозитните институции с цел достигане на целево равнище от 0,8% от гарантираните депозити в рамките на 10 години (т.е. до година 2X11). От това следва, че в съответствие с изискването за разпределяне на вноските възможно най-равномерно, годишното целево равнище, представляващо общите годишни вноски (C) от всички институции в държавата членка А през година 2X01, следва да бъде приблизително 1/10 от целевото равнище. Нивото на вноските (CR) в този случай възлиза на 0,0008 ($CR = 1/10 \times 0,8\%$). Общите годишни вноски за година 2X01 следва да се изчисляват по следния начин: $C = 1\,500\,000\text{ EUR} \times (0,0008) = 1\,200\text{ EUR}$.

В таблицата по-долу е показана разбивка на общите гарантирани депозити и съответните вноски без корекция за риска от институциите в държавата членка А през година 2X01.

Вноски без корекция за риска в държава членка А през година 2X01

Институция	Гарантирани депозити (EUR)	Вноски без корекция за риска (EUR)
Институция 1	200 000	160 (= 200 000 × 0,0008)
Институция 2	400 000	320 (= 400 000 × 0,0008)
Институция 3	900 000	720 (= 900 000 × 0,0008)
Общо	1 500 000	1 200 (= 1 500 000 × 0,0008)

Методът за изчисление на рисково-базирани вноски, възприет в държавата членка А, се основава на четири различни рискови категории с различни съвкупни рискови тегла (ARW), определени за всяка рискова категория, както следва: 75% за институцията с най-нисък рисков профил, 100% за институции със среден рисков профил, 120% за рискови институции и 150% за най-рисковите институции.

Следната формула се използва за изчисление на годишните вноски за отделна институция 'i':

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Сценарий 1: институции с относително висок риск през година 2X01

Съгласно сценарий 1 ARW_i за институции 1, 2, и 3 се равнява съответно на 75%, 150% и 120%. След прилагане само на коригирация за риска фактор, основан на ARW , размерът на общите годишни вноски от всички институции в държавата членка А възлиза на 1 464 EUR, което е по-високо от планираното равнище на общите годишни вноски (1 200 EUR), както е показано в таблицата по-долу.

Вноски с корекция за риска в държава членка А през година 2X01 съгласно сценарий 1

Институция	CD_i (EUR)	ARW_i	Вноски с корекция за риска (EUR)
Институция 1	200 000	75%	120 (= 200 000 × 0,0008 × 0,75)
Институция 2	400 000	150%	480 (= 400 000 × 0,0008 × 1,50)
Институция 3	900 000	120%	864 (= 900 000 × 0,0008 × 1,20)
Общо	1 500 000		1 464

От това следва, че трябва да се прилага коригиращ коефициент μ , за да се гарантира, че общите годишни вноски (т.е. размерът на всички отделни вноски) се равняват на 1/10 от целевото равнище. В този случай коригиращият коефициент, който следва да се приложи за всички институции, може да се изчисли като $\mu_1 = 1\,200\text{ EUR} / 1\,464\text{ EUR} = 0,82$. Изчисленията за вноските с корекция за риска след прилагането на коригирация коефициент μ_1 са представени в таблицата по-долу.

Коригирани вноски с корекция за риска в държава членка А през година 2X01 съгласно сценарий 1

Институция	CD_i (EUR)	ARW_i	Вноски с корекция за риска (EUR)	Коригиращ коефициент μ_i	Окончателни вноски с корекция за риска (EUR)
Институция 1	200 000	75%	120	0,82	98 (= 120 × 0,82)
Институция 2	400 000	150%	480	0,82	394 (= 480 × 0,82)
Институция 3	900 000	120%	864	0,82	708 (= 864 × 0,82)
Общо	1 500 000		1 464		1 200

Сценарий 2: институции с относително нисък риск през година 2X01

Съгласно сценарий 2 ARW_i за институции 1, 2, и 3 се равнява съответно на 75%, 120% и 75%. Когато се прилага само коригиращият за риска фактор (ARW), общата годишна вноска от всички институции в държавата членка А възлиза на 1 044 EUR и е по-ниска от планираното общо годишно равнище на вноските от 1 200 EUR.

Вноски с корекция за риска в държава членка А през година 2X01 съгласно сценарий 2

Институция	CD_i (EUR)	ARW_i	Вноски с корекция за риска (EUR)
Институция 1	200 000	75%	120 (= 200 000 × 0,0008 × 0,75)
Институция 2	400 000	120%	384 (= 400 000 × 0,0008 × 1,20)
Институция 3	900 000	75%	540 (= 900 000 × 0,0008 × 0,75)

Общо	1 500 000	1 044
------	-----------	-------

Коригиращият коефициент μ се прилага така, че общата годишна вноски да се равнява на 1/10 от целевото равнище. Съгласно този сценарий коригиращият коефициент, който следва да се приложи за всички институции, може да се изчисли като $\mu_2 = 1\,200 \text{ EUR} / 1\,044 \text{ EUR} = 1,15$. Тъй като сумата на вноските с корекция за риска е по-ниска от годишното целево равнище, коригиращият коефициент е по-висок от 1.

Коригирани вноски с корекция за риска в държава членка А през година 2X01 съгласно сценарий 2

Институция	CD _i (EUR)	ARW _i	Вноски с корекция за риска (EUR)	Коригиращ коефициент μ_i	Окончателни вноски с корекция за риска (EUR)
Институция 1	200 000	75%	120	1.15	138 (= 120 × 1,15)
Институция 2	400 000	120%	384	1.15	442 (= 384 × 1,15)
Институция 3	900 000	75%	540	1.15	620 (= 540 × 1,15)
Общо	1 500 000		1 044		1 200

Сценарий 3: годишно целево равнище, коригирано за да отразява макропруденциалната среда

Според сценарий 3 ARW_i за институции 1, 2, и 3 се равнява съответно на 75%, 150% и 120%. Финансовият пазар в държавата членка А е нестабилен, което е довело до увеличение на кредитните загуби за институциите не само в конкретен сектор, но и в цялата банкова система. Решава се да се намали годишното целево равнище, за да се избегне разпространяване на проблеми сред останалите членове на СГД. Решава се през година 2X01 годишното целево равнище да е 75% от 1/10 от цялостното целево равнище; т.е. то ще бъде 900 EUR (1 200 EUR × 0,75). От това следва, че нивото на вноските в този случай е 0,0006 (CR = (1/10 × 0,75) × 0,8%).

Вноски с корекция за риска в държава членка А през година 2X01 съгласно сценарий 3

Институция	CD _i (EUR)	ARW _i	Вноски с корекция за риска (EUR)
Институция 1	200 000	75%	90 (= 200 000 × 0,0006 × 0,75)
Институция 2	400 000	150%	360 (= 400 000 × 0,0006 × 1,50)
Институция 3	900 000	120%	648 (= 900 000 × 0,0006 × 1,20)
Общо	1 500 000		1 098

Коригиращият коефициент μ се прилага, за да се гарантира, че общата годишна вноски се равнява на 75% от 1/10 от целевото равнище. Съгласно този сценарий коригиращият коефициент, който следва да се приложи за всички институции, може да се изчисли като $\mu_3 = 900 \text{ EUR} / 1\,098 \text{ EUR} = 0,82$. Приблизителните изчисления за вноските с корекция за риска след прилагането на коригиращия коефициент μ_3 са представени в таблицата по-долу.

Коригирани вноски с корекция за риска в държава членка А през година 2X01 съгласно сценарий 3

Институция	CD _i (EUR)	ARW _i	Вноски с корекция за риска (EUR)	Коригиращ коефициент μ_i	Окончателни вноски с корекция за риска (EUR)
Институция 1	200 000	75%	90	0,82	74 (= 90 × 0,82)
Институция 2	400 000	150%	360	0,82	295 (= 360 × 0,82)
Институция 3	900 000	120%	648	0,82	531 (= 648 × 0,82)
Общо	1 500 000		1 098		900

Коригираният коефициент μ може да се определи, след като всички институции членки бъдат категоризирани в рискови категории и им бъдат определени съвкупни рискови тегла (отразяващи рисковия им профил). Ако при извършване на изчисления от СГД някои институции актуализират данните, използвани за класификация на риска (напр. за да коригират счетоводни грешки от предходни отчетни периоди), СГД следва да могат да отложат корекцията до следващото искане за извършване на вноски. На практика това означава, че ако примерно дадена институция е внесла прекалено малко заради използването на неточни данни, следващата ѝ вноска ще включва липсващата сума от предходната година (година 1) и правилната сума за настоящата година (година 2). Съгласно този сценарий през година 1 всички други институции ще са внесли повече, отколкото е трябвало да внесат, а вноските им през година 2 ще бъдат коригирани с оглед на надплатените суми през година 1.

Елемент 2. Прагове за съвкупни рискови тегла (ARW)

45. С цел да се намали моралният риск, ARW следва да отразяват разликите в риска, поет от отделните институции членки. В случай че в метода за изчисление се използват рискови категории с различни приложения към тях ARW (метод на групиране), методът трябва да определи специфични стойности на ARW, приложими за всяка рискова категория. В случай че методът за изчисление следва диференциран подход вместо фиксиран брой рискови категории, следва да се определят горните и долните граници на ARW.
46. Най-ниското ARW следва да е между 50 и 75%, а най-високото между 150 и 200%. По-широк интервал може да се определи с обосновката, че интервалът, ограничен до 50–200%, не отразява задоволително разликите в бизнес моделите и рисковите профили на институциите членки и би създал морален риск, като групира изкуствено институции членки с много различни рискови профили.
47. Схемата за гарантиране на депозити следва да се стреми да съпостави ARW и съвкупните оценки на риска (ARS) по такъв начин, че да бъде възможно на институции членки да бъдат определени най-ниските и най-високите ARW, а различните рискови категории — да бъдат попълнени. По-конкретно СГД следва да избягва калибрирането на модела по такъв начин, че на почти всички институции членки, въпреки съществено различните им рискови профили, да бъде определена само една рискова категория (напр. рисковата категория за институции със среден рисков профил). В същото време, това не означава,

че всяка година СГД следва непременно да използва пълния интервал и да определя на институции ARW, съответстващо на долната и горната граница на интервала.

Елемент 3. Рискови категории и основни рискови показатели

Категории рискови показатели

48. Изчисляването на съвкупното рисково тегло (ARW_i) за отделна институция членка следва да се основава на набор рискови показатели за всяка от следните рискови категории:

- а) капитал
- б) ликвидност и финансиране
- в) качество на активите
- г) бизнес модел и управление
- д) потенциални загуби за СГД

49. В рамките на всяка категория методът за изчисление следва да включва основните рискови показатели, посочени в Таблица 1. По изключение компетентните органи могат да изключат или да разрешат на СГД да изключи, по отношение на определени видове институции, основен показател с обосновката, че не е приложим поради правните характеристики или надзорния режим на подобни институции.

50. В случай че компетентните органи или СГД премахнат основен рисков показател за определен вид институция, те следва да се опитат да използват най-подходящия заместител на премахнатия показател. Те следва да гарантират, че рисковете, които институцията създава за системата, са отразени в другите използвани показатели. Също така следва да вземат предвид необходимостта от равнопоставени условия с другите институции, за които е приложим изключеният показател.

51. Рисковите категории и основните рискови показатели са представени в Таблица 1 по-долу. Основните рискови показатели са описани подробно и в Приложение 2.

Таблица 1. Рискови категории и основни рискови показатели

Рискова категория	Описание на рисковите категории и основните рискови показатели
А. Вероятност от неизпълнение на задължения	
1. Капитал	<p>Капиталовите показатели отразяват равнището на способността за поемане на загуби от институцията. По-големият размер капитал, държан от институцията, показва, че тя има по-голяма способност да поема загуби вътрешно (намалявайки рисковете, произтичащи от високорисковия профил на институцията) и по този начин се намалява вероятността от неизпълнение на задължения. Следователно, институциите с по-високи стойности на капиталовите показатели следва да внасят по-малко в СГД.</p> <p>Основни показатели:</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - отношение на ливъридж⁵, и - отношение на капиталово покритие или отношение на базовия собствен капитал от първи ред (CET1)
2. Ликвидност и финансиране	<p>Показателите за ликвидност и финансиране измерват способността на институцията да изпълни краткосрочните и дългосрочните си задължения, щом същите станат изискуеми, без това да засегне неблагоприятно финансовото ѝ състояние. Ниските нива на ликвидност показват риск институцията да не може да изпълни настоящите и бъдещите си, очаквани и неочаквани, задължения по паричните потоци и нужди от обезпечение.</p> <p>Основни показатели:</p> <ul style="list-style-type: none"> - отношение на ликвидно покритие⁶ (LCR), и - отношение на нетно стабилно финансиране⁷ (NSFR)
3. Качество на активите	<p>Показателите за качество на активите показват до каква степен институцията е вероятно да понесе кредитни загуби. Големите кредитни загуби могат да предизвикат финансови проблеми, които увеличават вероятността от неизпълнение на задължения на институцията. Например високото отношение на необслужвани кредити (NPL) показва, че институцията е по-вероятно да понесе значителни загуби и впоследствие да изисква намеса от СГД; следователно това обосновава по-високи вноски в СГД.</p> <p>Основен показател:</p> <ul style="list-style-type: none"> - отношение на необслужвани кредити (NPL)
4. Бизнес модел и управление	<p>Тази рискова категория отчита риска, свързан с текущия бизнес модел и стратегическите планове на институцията, и отразява качеството на вътрешното управление и вътрешните механизми за контрол на институцията.</p> <p>Показателите за бизнес модела могат примерно да включват показатели, свързани с доходността, измененията в счетоводния баланс и концентрацията на експозициите:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Показателите за доходност предоставят информация за способността на институцията членка да генерира печалби. Ниската доходност или загубите, понесени от институцията, показват, че тя може да бъде изправена пред проблеми, които биха могли да доведат до неизпълнение на задължения. Високите и неустойчиви печалби обаче могат да показват увеличен риск. С цел да се избегнат точкови измервания, показателите за доходност следва да се изчисляват като средни стойности за период от най-малко 2 години. Това ще намали процикличните въздействия и по-добре ще отрази устойчивостта на

⁵ Докато определението за отношение на ливъридж съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 не бъде въведено напълно, следва да се използва отношението на капитал от първи ред/общо активи.

⁶ Докато мерките в Регламент (ЕС) № 575/2013 не бъдат въведени напълно, следва да се използва националното определение за отношение на ликвидност, напр. ликвидни активи/общо активи, ако има такова.

⁷ NSFR следва да се прилага, след като определението му съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013 бъде въведено напълно.

	<p>източниците на доход. За институции с ограничения на нивото на доходност поради разпоредби в националното законодателство или в техните устави, този показател може да не се приложи или да се калибрира по отношение на група от институции със сходни ограничения.</p> <ul style="list-style-type: none"> – Показателите за изменения в счетоводния баланс могат да предоставят информация за потенциален прекомерен растеж в общия размер на активите, определени портфейли или сегменти. Тези показатели могат също да включват относителната мярка на рисково претеглените активи към общия размер на активите. – Показателите за концентрация могат да предоставят информация относно прекомерни секторни или географски концентрации на експозициите на институцията. <p>Други потенциални видове рискови показатели в тази категория включват: показатели, измерващи икономическата ефективност или чувствителността към пазарния риск, или пазарни показатели.</p> <p>Показателите за управление въвеждат качествени фактори в рисковата класификация на институциите с оглед да се отрази качеството на правилата им за вътрешно управление. По-конкретно качествените показатели могат да се основават на проверки на място и дистанционни проверки, извършени от СГД; на специални въпросници, разработени за целта от СГД, и/или на задълбочената оценка на вътрешното управление на институцията, отразена в ПНПО.</p> <p>Основни показатели:</p> <ul style="list-style-type: none"> - рисково претеглени активи/общо активи, и - възвращаемост на активите (RoA)
В. Потенциални загуби за СГД	
<p>5. Потенциални и загуби за СГД</p>	<p>Тази рискова категория отразява риска от загуби за СГД, ако дадена институция членка стане проблемна. Степента, в която активите на институцията са обременени с тежести⁸, ще има особено въздействие, тъй като тежестта ще намали перспективата СГД да възстанови сумата от имуществото при неизпълнение на задължения на институцията.</p> <p>Основен показател:</p> <ul style="list-style-type: none"> - свободни от тежести активи / гарантирани депозити

⁸ За целите на насоките на ЕБО относно оповестяването на обременени с тежести и свободни от тежести активи определението за обременени с тежести активи е следното: „даден актив следва да се третира като обременен с тежести, ако е бил заложен или ако е предмет на каквато и да е форма на договореност за гарантиране, обезпечаване или кредитно подобрение на сделка, от която не може да бъде свободно оттеглен (напр. ако е заложен с цел финансиране)“.

Допълнителни рискови показатели

52. В допълнение към основните рискови показатели, СГД могат да включват допълнителни рискови показатели, които имат отношение към определянето на рисковия профил на институциите членки.
53. Допълнителните рискови показатели следва да бъдат класифицирани в подходящи рискови категории съгласно Таблица 1. Допълнителните показатели следва да бъдат класифицирани в категорията „Риск на бизнес модела и на управлението“ само ако не съответстват на описанието на нито една друга категория.
54. Всяка СГД следва да определи собствен набор от рискови показатели с оглед да отразява различията в рисковите профили на своите институциите членки. В Приложение 3 е предоставен списък с примери за допълнителни количествени и качествени рискови показатели с подробно описание.

Тегла за рисковите показатели и категории

55. Сумата от теглата, определени за всички рискови показатели, в метода за изчисление на вноските в СГД следва да е равна на 100%.
56. Когато се определят тегла за конкретни рискови показатели, следва да се запази минималното тегло за рисковите категории и основните рискови показатели, както са определени в Таблица 2.

Таблица 2. Минимални тегла за рисковите категории и основните рискови показатели

Рискови категории и основни рискови показатели	Минимално тегло
1. Капитал	18%
1.1. Отношение на ливъридж	9%
1.2. Отношение на капиталово покритие или отношение на CET1	9%
2. Ликвидност и финансиране	18%
2.1. LCR	9%
2.2. NSFR	9%
3. Качество на активите	13%
3.1. Отношение на NPL	13%
4. Бизнес модел и управление	13%
4.1. RWA / Общо активи	6,5%
4.2. RoA	6,5%
5. Потенциални загуби за СГД	13%
5.1. Свободни от тежести активи / гарантирани депозити	13%
Сума	75%

57. Сумата от минималните тегла, определени в тези насоки за рисковите категории и основните рискови показатели е 75% от теглата общо. Схемата за гарантиране на депозити следва да разпределят оставащите 25% сред рисковите категории, посочени в Таблица 1.
58. Схемата за гарантиране на депозити следва да разпредели променливите 25% от теглата сред допълнителните рискови показатели и/или като увеличи минималните тегла на основните рискови показатели, при спазване на следните условия:
- минималните тегла на рисковите категории и основните рискови показатели са запазени;
 - ако в метода за изчисление са използвани само основни рискови показатели, променливите 25% следва да се разпределят сред рисковите категории по следния начин: „Капитал“ — 24%; „Ликвидност и финансиране“ — 24%; „Качество на активите“ — 18%; „Бизнес модел и управление“ — 17%; и „Потенциални загуби за СГД“ — 17%;
 - теглото на всеки допълнителен показател или увеличаването на теглото на основен рисков показател не трябва да е по-високо от 15%, освен за допълнителни качествени рискови показатели, представляващи резултата от задълбочена оценка на рисковия профил и управлението на институцията членка (включени в категорията риска „Бизнес модел и управление“) и в случаите, посочени в точка **✓C1** 59. **✓O**.
59. Ако не е използван основен показател, минималното тегло на оставащия основен показател от същата рискова категория следва да възлиза на пълното минимално тегло за тази рискова категория.
60. Ако в дадена категория има само един основен показател и този основен показател не е използван, той следва да бъде заменен с приближение със същото минимално тегло като основния показател.

Каре 3 — Пример за прилагане на гъвкавост при разпределяне на 25% от теглата между рисковите категории и основните рискови показатели

Сценарий 1

В метода за изчисление са използвани всички основни рискови показатели, без да се включват допълнителни показатели. Променливите 25% от теглата се разпределят между основните рискови показатели по такъв начин, че съотношенията между минималните тегла за рисковите категории и основните рискови показатели се запазват (напр. допълнителни тегла на капитала възлизат на $6\% = 25\% \times (18\%/75\%)$).

Рисков показател	Минимални тегла (1)	Променливи тегла (2)	Окончателни тегла (1) + (2)
1. Капитал	18%	+ 6%	24%
1.1. Отношение на ливъридж	9%	+ 3%	12%
1.2. Отношение на капиталово покритие или отношение на CET1	9%	+ 3%	12%
2. Ликвидност и финансиране	18%	+ 6%	24%
2.1. LCR	9%	+ 3%	12%
2.2. NSFR	9%	+ 3%	12%
3. Качество на активите	13%	+ 5%	18%
3.1. Отношение на NPL	13%	+ 5%	18%
4. Бизнес модел и управление	13%	+ 4%	17%
4.1. RWA / Общо активи	6,5%	+ 2%	8,5%
4.2. RoA	6,5%	+ 2%	8,5%
5. Потенциални загуби за СГД	13%	+ 4%	17%
5.1. Свободни от тежести активи / гарантирани депозити	13%	+ 4%	17%
Сума	75%	+ 25%	100%

Сценарий 2

Един от основните рискови показатели не е наличен (NSFR) през преходния период и в метода за изчисление не са включени допълнителни рискови показатели. Минималното тегло, определено за отношението LCR, е 18% — общото тегло за категорията „Ликвидност и финансиране“ (9% + 9%), увеличено с още 6 до 24% — максималното тегло за тази категория съгласно точка 57. Другите тегла ще бъдат разпределени между рисковите показатели по сходен със сценарий 1 начин.

Рисков показател	Минимални тегла (1)	Променливи тегла (2)	Окончателни тегла (1) + (2)
1. Капитал	18%	+ 6%	24%
1.1. Отношение на ливъридж	9%	+ 3%	12%

1.2. Отношение на капиталово покритие или отношение на CET1	9%	+ 3%	12%
2. Ликвидност и финансиране	18%	+ 6%	24%
2.1. LCR	9%	+ (6% + 9%)	24%
2.2. NSFR	9%	- 9%	Не е приложимо
3. Качество на активите	13%	+ 5%	18%
3.1. Отношение на NPL	13%	+ 5%	18%
4. Бизнес модел и управление	13%	+ 4%	17%
4.1. RWA / Общо активи	6,5%	+ 2%	8,5%
4.2. RoA	6,5%	+ 2%	8,5%
5. Потенциални загуби за СГД	13%	+ 4%	17%
5.1. Свободни от тежести активи / гарантирани депозити	13%	+ 4%	17%
Сума	75%	+ 25%	100%

Сценарий 3

В метода за изчисление са използвани всички основни показатели, но СГД иска да увеличи (с 5%) теглото на един основен показател („Отношение на ливъридж“), тъй като счита, че този показател е много ефективен при прогнозиране на сътресения сред институциите членки. Освен това СГД възнамерява да включи два допълнителни рискови показателя (един с тегло 3% в категорията „Качество на активите“, и втори с тегло 5% в категорията „Бизнес модел и управление“). Оставашите 12% от променливите тегла се разпределят между всички други рискови показатели по начин, който запазва връзката на минималните тегла, определени за тези показатели.

Рисков показател	Минимални тегла (1)	Променливи тегла (2)		Окончателни тегла (1) + (2)
1. Капитал	18%	+ 5%	+3%	26%
1.1. Отношение на ливъридж	9%	+ 5%		14%
1.2. Отношение на капиталово покритие или отношение на CET1	9%		+ 3%	12%
2. Ликвидност и финансиране	18%		+ 3%	21%
2.1. LCR	9%		+ 1,5%	10,5%
2.2. NSFR	9%		+ 1,5%	10,5%
3. Качество на активите	13%	+ 3%	+ 2%	18%
3.1. Отношение на NPL	13%		+ 2%	15%
3.2. Допълнителен рисков показател (1)	Не е приложимо	+ 3%		3%
4. Бизнес модел и управление	13%	+ 5%	+ 2%	20%
4.1. RWA / Общо активи	6,5%		+ 1%	7,5%

4.2. RoA	6,5%		+ 1%	7,5%
4.3. Допълнителен рисков показател (2)	Не е приложимо	+ 5%		5%
5. Потенциални загуби за СГД	13%		+ 2%	15%
5.1. Свободни от тежести активи / гарантирани депозити	13%		+ 2%	15%
Сума	75%	+ 13%	+ 12%	100%

Сценарий 4

В метода за изчисление са използвани всички основни показатели, но освен това СГД иска да включи пет допълнителни показателя (по един показател в категориите „Капитал“, „Качество на активите“ и „Потенциални загуби за СГД“, и два показателя в категорията „Бизнес модел и управление“). Теглата, определени за рисковите показатели, са представени в последната колона на таблицата по-долу.

Рисков показател	Минимални тегла (1)	Променливи тегла (2)	Окончателни тегла (1) + (2)
1. Капитал	18%	+ 5%	23%
1.1. Отношение на ливъридж	9%		9%
1.2. Отношение на капиталово покритие или отношение на CET1	9%		9%
1.3. Допълнителен рисков показател (1)	Не е приложимо	+ 5%	5%
2. Ликвидност и финансиране	18%		18%
2.1. LCR	9%		9%
2.2. NSFR	9%		9%
3. Качество на активите	13%	+ 5%	18%
3.1. Отношение на NPL	13%		13%
3.2. Допълнителен рисков показател (2)	Не е приложимо	+ 5%	5%
4. Бизнес модел и управление	13%	+ 10%	23%
4.1. RWA / Общо активи	6,5%		6,5%
4.2. RoA	6,5%		6,5%
4.3. Допълнителен рисков показател (3)	Не е приложимо	+ 5%	5%
4.4. Допълнителен рисков показател (4)	Не е приложимо	+ 5%	5%
5. Потенциални загуби за СГД	13%	+ 5%	18%
5.1. Свободни от тежести активи / гарантирани депозити	13%		13%
5.3. Допълнителен рисков показател (5)	Не е приложимо	+ 5%	5%
Сума	75%	+ 25%	100%

Изисквания за рисковите показатели

61.Рисковите показатели, използвани в метода за изчисление, следва да регистрират достатъчно широк кръг източници на риск.

62. Изборът на рисковите показатели следва да бъде съобразен с най-добрите практики при управлението на риска и със съществуващите пруденциални изисквания.
63. Стойностите на рисковите показатели за всяка институция членка следва да се изчисляват на индивидуална основа.
64. В същото време, стойността на рисковите показатели следва да се изчислява на консолидирано равнище, когато държавата членка упражнява правото на избор, предвидено в член 13, параграф 1 от Директива 2014/49/ЕС, да разреши за централния орган и за всички кредитни институции, които са дълготрайно свързани с централния орган съгласно член 10, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, да се прилага, като едно цяло, рисковото тегло, определено за централния орган и институциите, които са свързани с него, на консолидирана основа.
65. В случай че дадена институция членка е освободена от задължението за изпълнение на капиталовите изисквания и/или ликвидните изисквания на индивидуална основа съгласно членове 7, 8 или 21 от Регламент (ЕС) № 575/2013, съответстващите капиталови/ликуидни показатели следва да се изчисляват на консолидирано или подконсолидирано равнище.
66. При изчисляване на стойностите на рисковите показатели за даден период, СГД следва да използва:
- стойността към края на периода (напр. нетният доход, докладван на 31 декември за годишния отчет за доходите) за позиции от отчета за доходите;
 - средната стойност между началото и края на отчетния период (напр. средната стойност на общия размер на активите от 1 януари до 31 декември за дадена година) за позиции от счетоводния баланс.

Част IV — Незадължителни елементи в методите за изчисление

(i) Минимална вноска

67. Съгласно член 13, параграф 1 от Директива 2014/49/ЕС държавите членки могат да решат кредитните институции да плащат минимална вноска без оглед на размера на гарантираните им депозити.
68. В случай че дадена държава членка упражнява правото да изиска институциите членки да плащат минимална вноска (MC) без оглед на размера на гарантираните им депозити, за изчисление на индивидуалните вноски трябва да се използва следната изменена формула за изчисление.
- а) Ако минималните вноски се плащат от всяка институция членка в допълнение към рисково-базираните вноски:

$$C_i = MC + (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)$$

- б) Ако минималните вноски се плащат само от институциите членки, за които годишните им рисково-базирани вноски, изчислени по стандартната формула (посочена в точка 35), биха били по-ниски от размера на минималната вноска:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)\}$$

Където:

C_i	=	годишна вноска за институция членка 'i'
MC	=	минимална вноска
CR	=	ниво на вноската (приложена за всички институции членки за дадената година)
ARW_i	=	съвкупно рисково тегло за институция членка 'i'
CD_i	=	гарантирани депозити за институция членка 'i'
μ	=	коригиращ коефициент (приложен за всички институции за дадената година)

69. При определяне на минималната вноска компетентните органи и определените органи следва да обърнат необходимото внимание на моралния риск, присъщ при определянето на фиксирани вноски, и за риска от създаване на пречки пред навлизането в пазара на банкови услуги.

(ii) Намалени вноски за членовете на институционална защитна схема (ИЗС), отделна от СГД

70. Съгласно член 13, параграф 1 от Директива 2014/49/ЕС, държавите членки могат да решат членовете на ИЗС да плащат по-ниски вноски в СГД. Както е отбелязано в съображение 12 от Директива 2014/49/ЕС, това право е въведено с цел да се признае съществуването на „схеми, които защитават самите кредитни институции и които гарантират по-специално тяхната ликвидност и платежоспособност“.

71. Ако дадена държава членка се възползва от това право, съвкупното рисково тегло (ARW) на институция, която е член и на отделна ИЗС, може да се намали, с оглед да се отчете допълнителната защитна мярка, осигурена от ИЗС. В такъв случай намалението следва да бъде включено, като се добави допълнителен рисков показател, свързан с членство в ИЗС, в категорията „Бизнес модел и управление“ на метода за изчисление. Показателят за членство в ИЗС следва да отразява допълнителната защита на платежоспособността и ликвидността, осигурена от схемата на члена, като отчита дали размерът на предварителните средства от ИЗС, които са на непосредствено разположение за целите на финансиране на рекапитализация и на ликвидност с оглед подпомагане на засегнатото дружество в случай на проблеми, е достатъчно голям, за да позволи надеждна и ефективна подкрепа за съответното дружество. Допълнителните ангажименти за финансиране, изискуеми при поискване и обезпечени с ликвидни резерви, държани от членовете на ИЗС в централните институции на ИЗС, също могат да се вземат предвид.

Нивото на финансиране от ИЗС следва да се разглежда във връзка с общия размер на активите на институцията — членка на ИЗС.

(iii) Използване на средства на СГД за избягване на неизпълнение на задължения

72. Ако дадена държава членка разрешава дадена СГД, включително ИЗС, която е официално призната за СГД, да използва наличните финансови средства за алтернативни мерки с цел избягване на неизпълнение на задължения от кредитна институция, тази СГД може да включи допълнителен фактор в собствените си рисково-базирани изчисления въз основа на рисково претеглените активи на институцията. В този случай формулата е, както следва:

$$C_i = CR \times ARW_i \times (CD_i + A) \times \mu$$

Където А е размерът на рисково претеглените активи на институцията 'i'.

73. Преди въвеждането на този допълнителен фактор от СГД, компетентните органи следва да оценят, като част от процедурата по одобрение, посочена в точка 14, дали въвеждането му е съизмеримо с риска от необходимост от намеса с цел избягването на неизпълнение на задължения от институции извън защитата на гарантираните депозити.

(iv) Нискорискови сектори

74. Съгласно член 13, параграф 1 от Директива 2014/49/ЕС държавите членки могат да предвидят по-малки вноски от институциите, принадлежащи към нискорискови сектори, които се уреждат съгласно националното законодателство.

75. Ако дадена държава членка е наложила, чрез регулация, ограничения на институциите в рамките на даден подсектор по начин, който значително намалява вероятността от неизпълнение на задължения, вноските в СГД от тези институции могат да бъдат намалени пропорционално при подходяща обосновка.

76. Намаленията на вноските от институции, принадлежащи към нискорискови сектори, следва да бъдат разрешени въз основа на емпирични доказателства, че в тези нискорискови сектори наличието на неизпълнение на задължения е системно по-рядко, отколкото в други сектори. Споразумението за намалени вноски следва да се сключи от компетентния орган в сътрудничество с определения орган след консултация със СГД.

77. Подобни намаления следва да бъдат включени в метода за изчисление, като се добави допълнителен показател за риска в категорията „Бизнес модел и управление“.

Дял III— Заключениелни разпоредби и прилагане

78. Компетентните органи и определените органи следва да приложат настоящите насоки, като ги включат в надзорните си процеси и процедури до края на 2015 г. От тази дата вноските, набирани от СГД, следва да са в съответствие с настоящите насоки.
79. Ако обаче, съгласно трета алинея от член 20, параграф 1 на Директива 2014/49/ЕС, определените органи установят, че дадена СГД все още не изпълнява условията на член 13 от Директива 2014/49/ЕС до 3 юли 2015 г., настоящите насоки следва да бъдат въведени до новата дата, определена от тези органи, и във всички случаи не по-късно от 31 май 2016 г.

Приложение 1 - Методи за изчисление на съвкупното рисково тегло (ARW) и за определяне на рискови категории

(i) Метод на групиране

Индивидуални рискови показатели

1. При метода на групиране се определят фиксиран брой групи за всеки рисков показател, като се определя горна и долна граница за всяка група. Броят на групите за всеки рисков показател трябва да е най-малко две. Групите трябва да отразяват различните нива на риск, породен от институциите членки (напр. висок, среден, нисък), оценени въз основата на конкретни показатели.
2. Необходима е индивидуална оценка за риска (IRS), определена за всяка отделна група. Ако стойността на рисковия показател е по-висока (по-ниска) от горната (долната) граница на най-високата (най-ниската) група, той следва да се разпредели към IRS на най-високата (най-ниската) група.
3. Границите на групите следва да се определят на относителна или на абсолютна основа, като:
 - ако се използва относителната основа, IRS на институциите членки зависи от относителната им рискова позиция по отношение на другите институции; в този случай институциите се разпределят равномерно сред рисковите групи, което означава, че институции със сходни рискови профили могат да се окажат в различни групи;
 - ако се използва абсолютна основа, границите на групите се определят спрямо степента на риска на конкретен показател; в този случай всички институции могат да се окажат в една и съща група, ако всичките разполагат със сходно равнище на риска.
4. За всеки рисков показател границите на групите, определени на абсолютната основа, следва да гарантират, че разграничаването на институциите членки е задоволително и съдържателно. Калибрирането на границите трябва да вземе предвид, ако са приложими, регулаторните изисквания, приложими за институциите членки и историческите данни относно стойностите на показателя. Схемата за гарантиране на депозити следва да избягват калибриране на границите по такъв начин, че всички институции членки, въпреки че показват значителни разлики в областта, измервана от конкретен показател, да бъдат класифицирани в една и съща група.
5. За всеки рисков показател IRS, определени за групите, следва да бъдат в диапазон от 0 до 100, където 0 показва най-нисък риск, а 100 най-висок риск.

Каре 4 — Примери за оценяване в групи по вид рисков показател

Следните примери показват как следва да се определят индивидуалните оценки за риска (IRS) в диапазон от 0 до 100 на различните групи за различни видове показатели за риска.

Сценарий 1

Пет групи; рисков показател, за който по-високите стойности показват по-висок риск (напр. отношение на NPL)

Групи	Граници	IRS
Група 1	< 2%	0
Група 2	≤ 2 – 3,5% <	25
Група 3	≤ 3,5 – 5% <	50
Група 4	≤ 5 - 7% <	75
Група 5	≥ 7%	100

Сценарий 2

Три групи; рисков показател, за който по-високите стойности показват по-висок риск (напр. отношение на NPL)

Групи	Граници	IRS
Група 1	< 2%	0
Група 2	≤ 2 - 7% >	50
Група 3	≥ 7%	100

Сценарий 3

Четири групи; рисков показател, за който по-високите стойности показват по-нисък риск (напр. отношение на ликвидност)

Групи	Граници	IRS
Група 1	> 60%	0
Група 2	< 40 – 60% ≤	33
Група 3	< 20 - 40% ≤	66
Група 4	≤ 20%	100

Сценарий 4

Две групи; рисков показател с двоични стойности, които могат да бъдат неутрални или отрицателни по отношение на оценката на рисковия профил (напр. отношение на прекомерен растеж на счетоводния баланс)

Групи	Граници	IRS
Група 1	< 15%	50
Група 2	≥ 15%	100

Сценарий 5

Две групи; рисков показател с двоични стойности, които могат да бъдат положителни или неутрални по отношение на оценката на рисковия профил (напр. институциите, принадлежащи към нискорисковия сектор, който се урежда съгласно национално законодателство, следва да се считат за по-малко рискови, а институциите, принадлежащи към нискорисковия сектор, следва да се считат за пораздащи среден риск).

Групи	Граници	IRS
Група 1	Институция, принадлежаща към нискорисков сектор	0
Група 2	Институция, принадлежаща към нискорисковия сектор	50

Сценарий 6

Три групи; рисков показател с нестандартно тълкуване на резултата (напр. за RoA), където както отрицателните стойности (загуби), така и прекомерните стойности на показателя може да показват, че институцията е с високорисков профил.

Групи	Граници	IRS
Група 1	$\leq 0 - 2\% \leq$	0
Група 2	$< 2 - 15\% \leq$	50
Група 3	$< 0\% \text{ или } > 15\%$	100

Обърнете внимание, че в примерите по сценарии от 1 до 4 отнасянето на индивидуалните оценки за риска (IRS) по групите е линейно (напр. 0 – 33 – 66 – 100). Това не е принципно изискване и за някои показатели прилагането на асиметрично разпределение на IRS от 0 до 100 (напр. 0 – 25 – 50 – 90 – 100) може да е оправдано с цел правилно да се отразят случаите, при които институцията става значително по-рискова, когато стойността на показателя достигне специфичен праг.

Съвкупна оценка за риска (ARS)

- Всяка IRS за институция 'i' следва да се умножи с теглото на показателя (IW_j), определено за конкретния рисков показател. След това тя участва в сумирането на съвкупната оценка за риска (ARS_i), като се използва аритметично средно.
- Теглата, определени за всеки показател 'i' (IW_j), следва да са еднакви за всички институции и калибрирани посредством надзорна оценка и/или исторически данни за неизпълнение на задължения от институциите.

8. Структурата на описания модел може да бъде, както следва:

Рисков показател	Тегло на показателя	Групи	Индивидуална оценка за риска (IRS)
Показател A_1	IW_1	A_1	IRS_{A_1}
		B_1	IRS_{B_1}
	
		M_1	IRS_{M_1}
Показател A_2	IW_2	A_2	IRS_{A_2}
		B_2	IRS_{B_2}
	
		M_2	IRS_{M_2}
...
Показател A_n	IW_n	A_n	IRS_{A_n}
		B_n	IRS_{B_n}
	
		M_n	IRS_{M_n}

9. Съвкупната оценка за риска (ARS_i) за институция 'i' следва да се изчисли за всяка институция съгласно следната формула:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

Където::

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%, \text{ и}$$

$IRS_j = IRS_{X_j}$, за някое X от $\{A, B, \dots, M\}$ (т.е. където групата съответства на показател A_j)

Съвкупно рисково тегло (ARW)

10. Всяко ARS_i следва да има съответстващо съвкупно рисково тегло (ARW_i), което следва да се използва за изчисление на вноската на отделна институция членка (C_i) по формулата за вноски, посочена в точка 35 от настоящите насоки.

Рискови категории

11. ARW може да се изчисли чрез метода на групиране, където стойностите на ARS са определени по такъв начин, че да съответстват на конкретна рискова категория и ARW (вж. таблицата по-долу).

Рискова категория	Граници на съвкупна оценка за риска (ARS)	Съвкупно рисково тегло (ARW)
1	$a_1 \leq a_2$	ARW_1
2	$a_3 \leq a_4$	ARW_2
3	$a_5 \leq a_6$	ARW_3
...

12. Броят на рисковите категории следва да съответства на броя и разнообразието от институции — членки на СГД. Въпреки това броят на рисковите категории трябва да е най-малко четири. Необходимо е да има поне една категория за институции членки със среден риск, поне една категория за нискорискови членове и поне две категории за високорискови институции.

Каре 5 — Пример — прилагане на съвкупни рискови тегла за институции

Следният пример показва как следва да се определят съвкупни рискови тегла (ARW) на институциите членки въз основа на стойностите на съвкупните оценки за риска и като се приеме, че има четири рискови категории с рискови тегла (75%, 100%, 125% и 150%), определени за всеки един клас по следния начин:

Рискова категория:	Граници за ARS	ARW
1	< 40	75%
2	$\leq 40 - 55 <$	100%
3	$\leq 55 - 70 <$	125%
4	≥ 70	150%

Например, ако ARS за дадена институция е 62, тя следва да бъде класирана в третата категория и да ѝ се определи ARW от 125%.

(ii) Диференциран метод

Индивидуални рискови показатели

13. При този метод за всяка институция се изчислява индивидуална оценка за риска (IRS_j) за всеки рисков показател A_j . Всеки показател следва да има горна и долна граница, определени като a_j и b_j . Когато по-висока стойност на показателя показва по-рискова институция, а показателят е над горната граница, IRS_j ще бъде фиксирана стойност от 100. По сходен начин, когато стойността на показателя е под долната граница, IRS_j ще бъде 0. Аналогично, ако по-нисък показател показва по-рискова ситуация, а показателят е под долната граница, IRS_j ще бъде фиксирана стойност от 100. Съответно, когато стойността на показателя е над горната граница, IRS_j ще бъде 0.

14. Ако стойността на показателя е между определените граници, IRS_j попада между 0 и 100. Всяко IRS_j има предварително определено рисково тегло, което се използва за изчисление на съвкупната оценка за риска за всяка институция 'i' (ARS_i). Въз основа на структурата на този модел ARS_i винаги ще има стойност между 0 и 100.
15. За всеки рисков показател определянето на горна и долна граница a_j и b_j следва да гарантира, че разграничаването на институциите членки е задоволително и съдържателно. Калибрирането на границите трябва да вземе предвид, ако са приложими, регулаторните изисквания, приложими за институциите членки, и историческите данни относно стойностите на показателя. Схемата за гарантиране на депозити следва да избягва калибриране на горната и долната граница по такъв начин, че всички институции членки, въпреки значителните различия в областта, измервана от конкретен показател, систематично да попадат или под най-долната, или над най-горната граница.
16. Структурата на описания модел може да бъде, както следва:

Рисков показател	Тегло на показателя	Горна граница	Долна граница	Индивидуална оценка за риска (IRS)
Показател A_1	IW_1	a_1	b_1	IRS_1
Показател A_2	IW_2	a_2	b_2	IRS_2
...
Показател A_n	IW_n	a_n	b_n	IRS_n

Където:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%.$$

17. За всеки рисков показател A_j стойността му съответства на резултатна оценка (IRS_j), определена, както следва:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{if } A_j > a_j \\ 0 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

където $j = 1 \dots n$

или

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{if } A_j > a_j \\ 100 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

където $j = 1 \dots n$

Съвкупна оценка за риска (ARS)

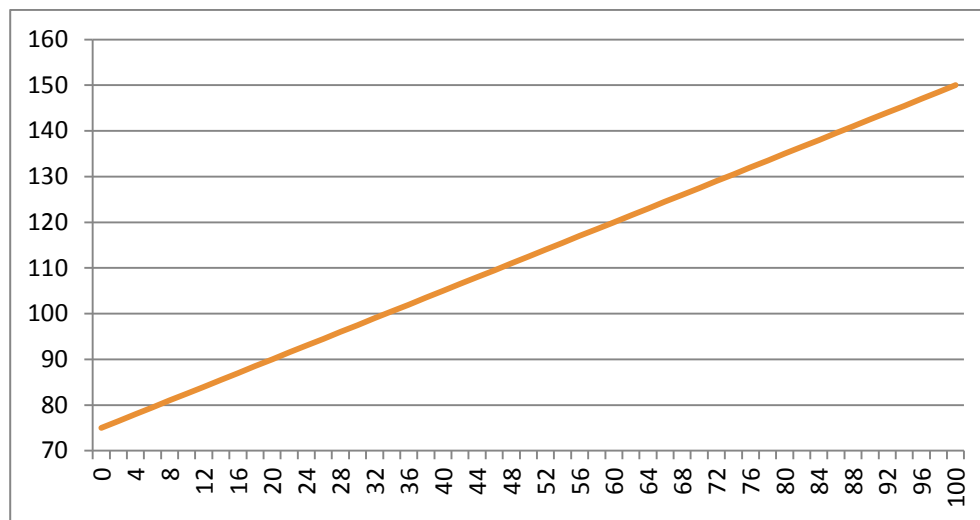
18. Съвкупната оценка за риска (ARS_i) за институцията 'i' се изчислява като $ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$.

Съвкупно рисково тегло (ARW)

19. ARS_i може да се преобразува в съвкупно рисково тегло (ARW_i) чрез прилагането на диференцирания метод въз основа на линейна или експоненциална формула.
20. Следната линейна формула може да се използва, за да се преобразува ARS_i в ARW_i :

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i / 100$$

По този метод ARW_i , изведено от ARS_i , е линейно, с горна и долна граница α и β , напр. съответно 150% и 75%. За дадена институция, където ARS_i е 100 (най-рисковата оценка), съответното рисково тегло ще бъде α , най-високото рисково тегло. По сходен начин, ако ARS_i е 0, съответното рисково тегло ще бъде β , най-ниското рисково тегло. Графиката по-долу пояснява линейното поведение на предложената формула.

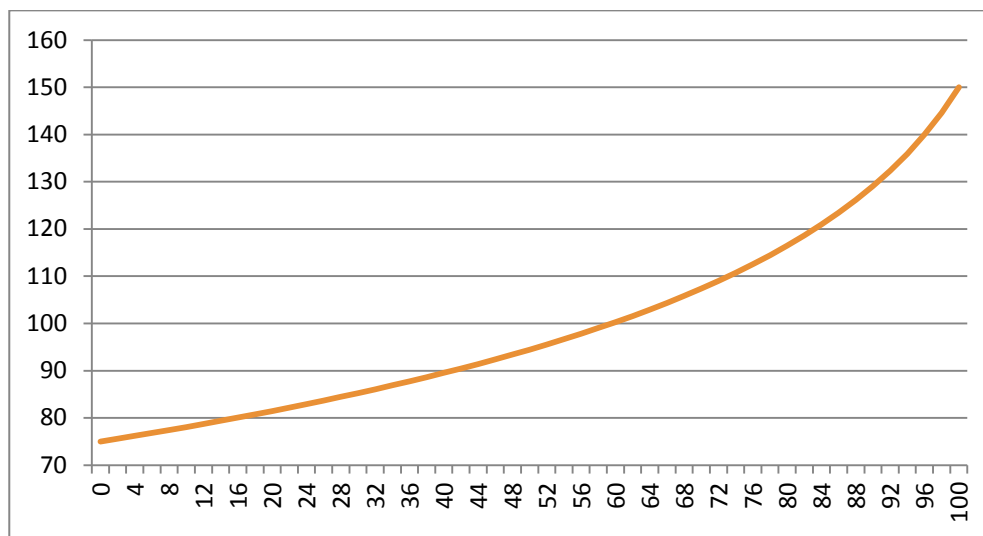
21. Следната експоненциална формула може да се използва, за да се преобразува ARS_i в ARW_i :

✓ C1

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * (\frac{ARS_i}{100})))$$

✓ O

По този метод, ARW_i изведено от ARS_i , е експоненциално, с горна и долна граница α и β , напр. 150% и 75%. За дадена институция, където ARS_i е 100 (най-рисковата оценка), съответното рисково тегло ще бъде α , най-високото рисково тегло. По сходен начин, ако ARS_i е 0, съответното рисково тегло ще бъде β , най-ниското рисково тегло. Графиката по-долу пояснява нелинейното поведение на предложената формула: налице е по-голямо увеличение на вноските, когато институцията попада в по-горния край на рисковата скала. В сравнение с линейния метод тази формула предоставя по-силен стимул за институциите да имат по-ниска оценка за риска. Методът на изчисление може да включва и други нелинейни методи, различни от логаритмичния метод, описан в това приложение.

Приложение 2 — Описание на основните рискови показатели

Наименование на показателя	Формула / Описание	Коментар	Знак
1. Капитал			
1.1. Отношение на ливъридж	$\frac{\text{Капитал от първи ред}}{\text{Общо активи}}$ <p>Тази формула следва да се замени с отношението на ливъридж, както е определено в Регламент (ЕС) № 575/2013, след като бъде въведено напълно.</p>	Целта на отношението на ливъридж е да измерва капиталовата позиция независимо от рисковото претегляне на активите.	(-) По-високата стойност показва по-нисък риск
1.2. Отношение на капиталово покритие	$\frac{\text{Реално CET1 отношение}}{\text{Изискуемо CET1 отношение}}$ <p>или</p> $\frac{\text{Реален собствен капитал}}{\text{Изискуем собствен капитал}}$	Отношението на капиталово покритие измерва действителния капитал, който институцията членка притежава над общите капиталови изисквания, приложими за тази институция, включително допълнителния собствен капитал, изискван съгласно член 104 параграф 1, буква а) от Директива 2013/36/ЕС.	(-) По-високата стойност показва по-нисък риск
1.3. Отношение на базовия собствен капитал от първи ред (CET1)	$\frac{\text{Базов собствен капитал от първи ред}}{\text{Рисковопретеглени активи}}$ <p>Където: „рисково претеглени активи“ означава общия размер на рисково претеглените експозиции, както са определени в член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) №575/2013.</p>	Отношението CET1 изразява размера на капитала, държан от институцията. Високата стойност на отношението показва добър капацитет за поемане на загуби, който може да редуцира рисковете, породени от оперативната дейност на институцията.	(-) По-високата стойност показва по-добро редуциране на риска
2. Ликвидност и финансиране			
2.1. Отношение на ликвидно покритие (LCR)	Отношението LCR съгласно определението в Регламент (ЕС) № 575/2013, след като бъде въведено напълно.	Целта на LCR е да измерва способността на институция да изпълни краткосрочните си дългови задължения, щом станат изискуеми. Колкото по-високо е отношението, толкова по-голям е	(-) По-високото отношение показва по-нисък риск

		предпазният буфер за посрещане на задълженията и на непредвиден недостиг на ликвидност.	
2.2. Отношение на нетно стабилно финансиране (NSFR)	Отношението NSFR, както е определено в Регламент (ЕС) № 575/2013, след като бъде въведено напълно.	Целта на NSFR отношението е да измерва способността на институцията да съчетае падежите на своите активи и задължения. Колкото по-високо е отношението, толкова по-добро е съчетаването на падежите и е по-нисък риска при финансиране.	(-) По-високото отношение показва по-нисък риск
2.3. Отношение на ликвидност (национално определение)	<p style="text-align: center;"><u>Ликвидни активи</u> Общо активи</p> <p>Където: „ликвидни активи“, както са определени в националните регулации за надзор над кредитните институции (следва да бъдат заменени с отношението LCR, когато бъде въведено напълно).</p>	Преходен показател. Целта на отношението на ликвидност е да измерва способността на институцията да покрие краткосрочните си дългови задължения, когато станат изискуеми. Колкото по-високо е отношението, толкова по-голям е предпазният буфер за посрещане на задълженията и на непредвиден недостиг на ликвидност.	(-) По-високата стойност показва по-нисък риск
3. Качество на активите			
3.1. Отношение на необслужвани кредити (NPL)	<p style="text-align: center;"><u>Необслужвани кредити</u> Общо кредити и дългови инструменти</p> <p>или като алтернатива в случаите, в които националните счетоводни или отчетни стандарти не налагат на институциите задължението да отчитат данни за дълговите инструменти:</p> <p style="text-align: center;"><u>Необслужвани кредити</u> Общо кредити</p> <p>Където (и в двата случая): „необслужвани кредити“, както са определени в националните регулации с цел надзор на кредитните институции. „Необслужваните кредити“ следва да се отчитат преди обезценки (брутно).</p>	Отношението на NPL показва вида на кредитиране, който практикува институцията. Високата степен на кредитни загуби в кредитния портфейл показва отпускане на заеми на високорискови сегменти / клиенти.	(+) По-високата стойност показва по-голям риск

4. Бизнес модел и управление			
4.1. Отношение на рисково претеглените активи (RWA) / общо активи	<p style="text-align: center;"><u>Рисковопретеглени активи</u> Общо активи</p> <p>Където: „рисково претеглени активи“ означава размера на общата рискова експозиция, като е определена в член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013</p>	<p>Равнището на RWA показва вида кредитиране, който практикува дадена институция. Висока стойност на отношението показва, че институцията упражнява рискови дейности.</p> <p>За това отношение насоките разрешават ползването на различно калибриране за институциите, прилагащи усъвършенствани методи (напр. IRB) или стандартизирани методи за изчисление на минималните капиталови изисквания.</p>	<p>(+)</p> <p>По-високата стойност показва по-голям риск</p>
4.2. Възвращае мост на активите (RoA)	<p style="text-align: center;"><u>Нетен доход</u> Общо активи</p>	<p>RoA измерва способността на институция да генерира печалби. Бизнес модел, който е в състояние да генерира високи и стабилни печалби, показва по-нисък риск. Неустойчиво високите нива на RoA обаче също показват по-висок риск. Институциите с ограничения на равнището на доходност поради разпоредби съгласно националното законодателство или поради уставите си не следва да бъдат поставяни в неравностойно положение от метода за изчисление.</p> <p>За да се избегне включването на еднократни събития и да се избегне процикличността на вноските, следва да се използва усредняване за период от най-малко 2 години.</p>	<p>(+)/(-)</p> <p>Отрицателните стойности показват по-висок риск, но прекомерно високите стойности също може да показват висок риск</p>
5. Потенциални загуби за СГД			
5.1. Свободни от тежести активи / гарантирани депозити	<p style="text-align: center;"><u>Общо активи –</u> <u>Обременени активи</u> Гарантирани депозити</p>	<p>Това отношение измерва степента на очаквани възстановявания от масата на несъстоятелност на институцията, която е била реструктурирана или поставена в обичайно</p>	<p>(-)</p> <p>По-високата стойност показва по-нисък риск</p>

	Където: „обременени активи“ са определени в насоките на ЕБО относно оповестяването на обременени с тежести и свободни от тежести активи	производство по несъстоятелност. Институция с по-ниско отношение излага СГД на по-голяма очаквана загуба.	
--	---	--	--

Приложение 3 — Описание на допълнителните рискови показатели

1. Следният списък от допълнителни рискови показатели е предоставен само за пояснение.
2. Ако данните за специфични позиции, използвани във формулите по-долу, не са покрити от националните форми за финансова или регулаторна отчетност, СГД може да използва равностойни позиции от националните си форми.

Наименование на показателя	Формула / Описание	Коментар	Знак
3. Качество на активите			
Ниво на реструктуриране	$\frac{\text{Реструктурирани експозиции}}{\text{Общо съответстващи инструменти в баланса}}$ <p>Където: „експозиции с мерки по реструктуриране“, както са описани в насоките на ЕБО относно надзорната отчетност за реструктурирани и необслужвани експозиции</p>	Отношението измерва степента, в която контрагенти на институцията са получили промяна на условията в заемните си договори. Отношението дава информация за политиката на институцията в областта на реструктурирането и може да се сравни с нивото на изпълнение. Високата стойност на отношението показва установени проблеми в кредитния портфейл на институциите или потенциално ниско качество на други активи.	(+) По-висока стойност показва по-голям риск
4. Бизнес модел и управление			
Секторни концентрации в кредитния портфейл	$\frac{\text{Експозиции от сектора с най-високи концентрации}}{\text{Общо кредитен портфейл}}$	Целта на този показател е да измерва риска от претърпяване на значителни кредитни загуби в резултат на спад в конкретен икономически сектор, спрямо който институцията е силно изложена.	(+) По-високата стойност показва по-голям риск
Големи експозиции	$\frac{\text{Горещи експозиции}}{\text{Приемлив капитал}}$ <p>Където: „големи експозиции“, както са определени в Регламент (ЕС) № 575/2013; и</p>	Целта на този показател е да измерва риска от претърпяване на значителни кредитни загуби в резултат от неизпълнение на задължения на индивидуален контрагент или група свързани контрагенти.	(+) По-високата стойност показва по-голям риск

	„приемлив капитал“, както е описан в точка 71 от член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) 5№ 75/2013.		
Отношение на прекомерен растеж на счетоводния баланс	$\frac{[\text{Общо активи в година } T - \text{Общо активи в година } (T - 1)]}{\text{Общо активи в година } (T - 1)}$	<p>Този показател измерва степента на растеж на счетоводния баланс на институцията. Неустойчиво високият растеж може да означава по-висок риск. Забалансовите позиции и техният растеж също следва да бъдат включени. При определяне на прагове за този показател е необходимо да се определи какво равнище на растеж се счита за прекалено рисково. Това трябва да вземе предвид и икономическия растеж в държавата членка или националния банков сектор. Ако се използва този показател, следва да се определят специални правила за новосъздадени институции и за дружества, които са участвали в сливания и придобивания през последните няколко години.</p> <p>За да се избягне включването на еднократни събития при изчислението на вноските, следва да се използва усредненото равнище на растежа, наблюдавано през последните 3 години.</p>	(+) Стойностите над предварително определено равнище на прекомерен растеж показват по-висок риск
Възвращаемост на собствения капитал (RoE)	$\frac{\text{Нетна печалба}}{\text{Общо Капитал}}$	<p>Това отношение измерва способността на институциите да генерират печалби за акционерите от капитала, който акционерите са инвестирали в институцията. Бизнес модел, който е в състояние да генерира високи и стабилни печалби показва намалена вероятност от неизпълнение на задължения. Неустойчиво високите нива на RoE обаче също показват по-висок риск. Възможно е някои институции да имат ограничения на равнището на доходност поради структурата си на собственост, затова не следва да бъдат поставяни в неравностойно положение от метода за изчисление.</p> <p>За да се избегне включването на еднократни събития и да се избегне процикличността при изчисление на вноските, следва да</p>	(-)/(+) Отрицателни е стойности показват по-висок риск. Прекалено високите стойности обаче също могат да означават висок риск.

		се използва усреднена стойност за период от най-малко 2 години.	
Отношение на основните доходи	<p style="text-align: center;"><u>Основни доходи</u> Общо кредитен портфейл</p> <p>Където: „основни доходи“ могат да се изчислят като (приход от лихви + приход от такси и комисионни + друг оперативен приход) - (разходи по лихви + разходи по такси и комисионни + други оперативни разходи + административни разходи + амортизация)</p>	<p>Отношението на основните доходи измерва способността на институцията да генерира печалби от основните си стопански дейности. Бизнес модел, способен да генерира висок и стабилен доход, показва намалена вероятност от неизпълнение на задължения.</p> <p>За да се избегне включването на еднократни събития и да се избегне процикличността при изчисление на вноските, следва да се използва усреднена стойност за период от най-малко 2 години.</p>	(-) По-високата стойност показва по-нисък риск
Отношение на разходите към приходите	<p style="text-align: center;"><u>Оперативни разходи</u> Оперативни приходи</p>	Това отношение измерва ефективността на разходите на институцията. Необичайно високото отношение може да показва, че разходите на институцията са извън контрол, особено ако се обуславя от фиксирани разходи (т.е. по-висок риск). Много ниското съотношение може да показва, че оперативните разходи са прекалено ниски, за да позволяват на институцията да прилага необходимите рискови и контролни функции (т.е. това също показва по-висок риск).	(+)/(-) Прекалено високите стойности на отношението показват по-висок риск; прекалено ниските стойности обаче също могат да показват по-висок риск
Задбалансови пасиви / Общо активи	<p style="text-align: center;"><u>Забалансови пасиви</u> Общо активи</p>	Големите задбалансови експозиции показват, че излагането на институция на риск може да е по-голямо, отколкото е отразено в счетоводния баланс.	(+) По-високата стойност показва по-голям риск
Оценка на качеството на управление и на механизмите за вътрешно управление	<p>В зависимост от наличността на данни и оперативния капацитет на СГД, оценяването на качествения аспект на институциите членки може да се основава на следните източници на информация:</p> <ul style="list-style-type: none"> - въпросници, разработени от СГД за оценяване качеството на управлението и механизмите за вътрешно управление на институциите членки; наред с 	<p>Качественото управление и надеждните практики за вътрешно управление могат да намалят рисковете, пред които са изправени институциите членки, и да намалят вероятността от неизпълнение на задължения.</p> <p>Качествените показатели са в по-голяма степен насочени към бъдещето, отколкото счетоводните коефициенти, и осигуряват относима информация за</p>	(+)/(-) Качествената преценка може да е както положителна, така и отрицателна

	<p>проверки на място и/или дистанционни проверки, извършвани от СГД;</p> <ul style="list-style-type: none"> - цялостна оценка на вътрешното управление на институциите, изразена в рейтингови оценки по ПНПО; - външни рейтинги, определени за всички институции членки от призната агенция за външна кредитна оценка. 	<p>управлението на риска и техниките за редуциране на риска в институцията. За да се използват в метода за изчисление, качествените показатели следва да са на разположение за всички институции членки на СГД. Освен това СГД следва да се стреми да гарантира справедливо и обективно отношение към институциите членки, както и че качествената оценка се основава на предварително определени критерии. Методологията на СГД за оценяване качеството на управление и механизмите за вътрешно управление следва да включва списък с критерии, които да се изследват по отношение на всяка институция членка.</p>	
<p>Членство в ИЗС, когато ИЗС е отделно лице от СГД</p>	<p style="text-align: center;">Налични предварителни средства в ИЗС ----- Общо активи на индивидуалния член в ИЗС</p>	<p>Показателят за членство в ИЗС измерва нивото на предварително финансиране на ИЗС.</p> <p>Членството в ИЗС, при равни други условия, следва да намали риска от неизпълнение на задължения на институцията, тъй като схемата осигурява защита за цялата пасивна страна на баланса за членовете си. Въпреки това, с оглед защитата на ИЗС да бъде изцяло призната, тя следва да изпълнява допълнителни условия, свързани с равнището на своето предварително финансиране. Този допълнителен показател може да бъде допълнително прецизиран с цел да отрази, освен предварителното финансиране, допълнителните налични ангажименти за финансиране, изискуеми при поискване и обезпечени с ликвидни резерви, поддържани от членовете на ИЗС в централните институции на ИЗС.</p>	<p>(-) Членството в ИЗС с по-високо равнище на предварително финансиране показва по-нисък риск</p>
<p>Системна роля в ИЗС, официално призната за СГД</p>	<p>Показателят може да има две стойности:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) институцията има системна роля в ИЗС; или (ii) институцията няма системна роля в ИЗС 	<p>Фактът, че една институция има системна роля в ИЗС, например като осигурява критични функции за другите членове на ИЗС, означава, че неизпълнение на задължения от нейна страна може да има отрицателен ефект върху жизнеспособността на другите членове на ИЗС.</p>	<p>(+) Възможни са само двоични стойности: (i) показва по-висок риск; (ii) не показва по-висок риск.</p>

		Следователно, членът на ИЗС със системна роля трябва да плати по-високи вноски към СГД с оглед на допълнителния риск, който представлява за системата.	
Нискорискови сектори	Показателят може да има две стойности: (i) институцията принадлежи на нискорисков сектор, който се урегулира съгласно национално законодателство; или (ii) институцията не принадлежи на нискорисков сектор, който се урегулира съгласно национално законодателство	Чрез този показател в метода за изчисление може да се отрази фактът, че някои институции принадлежат към нискорискови сектори съгласно национално законодателство. Обосновката е, че подобни институции следва да се считат за по-малко рискови за целите на изчисляване на вноските в СГД.	(-) Възможни са само двоични стойности: (i) показва по-нисък риск; (i) показва среден риск;
5. Потенциални загуби за СГД			
Собствен капитал и приемливи задължения, държани от институция над MREL	$\left[\frac{\text{Собствен капитал и приемливи задължения}}{\text{Общо задължения вкл. собствен капитал}} \right] - MREL$ <p>Където: „собствен капитал“ означава сумата от капитала от първи ред и капитала от втори ред съгласно определението в точка (118) от член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013; „приемливи задължения“ представлява сумата на задълженията, посочени в точка 71 от член 2, параграф 1 на Директивата за възстановяване и реструктуриране на банките; „MREL“ означава минималното изискване за собствен капитал и приемливи задължения, както са определени в член 45, параграф 1 от Директивата за възстановяване и реструктуриране на банките.</p>	Този показател измерва капацитета за покриване на загуби на институцията членка. Колкото е по-висок капацитетът за покриване на загуби на институцията, толкова по-ниски са потенциалните загуби за СГД.	(-) По-високата стойност показва по-нисък риск.

Приложение 4 — Етапи на изчислението на годишните вноски в СГД

След събирането на данни от институциите членки СГД следва да премине през следните етапи, за да изчисли годишните вноски на всичките си членове.

Етапи	Описание на етапа	Съответни разпоредби от насоките
Етап 1	Определяне на годишното целево равнище	Точка 37 от насоките
Етап 2	Определяне на нивото на вноската (CR), приложима за всички институции членки през дадена година	Точка 39 от насоките
Етап 3	Изчисление на стойностите на всички рискови показатели	Точки 68-77 от насоките (изисквания за показатели); Приложение 2 и Приложение 3 (формули за показателите)
Етап 4	Определяне на индивидуални оценки за риска (IRS) на всички показатели за риска за всяка институция членка	Точки 1–5 и 13–17 от Приложение 1
Етап 5	Изчисляване на съвкупната оценка за риска (ARS) за всяка институция чрез сумиране на всички нейни IRS (използвайки аритметично средно)	Точки 41, 54–56 от насоките (изисквания за тегло на показателите); Точки 6–9 и 18 от Приложение 1
Етап 6	Определяне на съвкупно рисково тегло (ARW) на всяка институция членка (категоризиране на институцията в рискова категория) въз основа на нейното ARS	Точки 43-45 от насоките; Точки 10-12, 19-21 от Приложение 1
Етап 7	Изчисление на некоригираните рисково-базирани вноски за всяка институция членка чрез умножаване на нивото на вноската (CR) с гарантираните депозити (CD) на институцията и с нейното ARW	Точка 35 от насоките
Етап 8	Сумиране на некоригираните рисково-базирани вноски на всички институции членки и определяне на коригиращия коефициент (μ)	Точка 44 от насоките
Етап 9	Прилагане на коригиращия коефициент (μ) за всички институции членки и изчисление на коригираните рисково-базирани риска вноски	Точка 44 от насоките